

APÁK AZ IGAZSÁGÉRT

Az október 1-én, Olaszországban elkövetett, egyesületünk egyik édesapa tagját sújtó, az anya által elkövetett horrorba illő gyermekgyilkosság kapcsán egyesületünk a Kalmár László György elnökségi tagunk által eddig már megjelentetett részletes videó publikációkban, illetve az általa a Blikknek, az ATV-nek és az RTL Klubnak adott interjúkban foglaltak mellett az alábbi

Sajtóközleményt

tartja szükségesnek közzé tenni:

Ez a borzalmas bűntény bizonytalannal megelőzhető lett volna, amennyiben az illetékes hatóságok – a gyámhivatal, illetve a rendőrség - a foglalkozásuk szabályainak, illetve a munkaköri és törvényi kötelezettségeiknek maradéktalanul eleget tettek volna. (Ez azonban sajnos nem így történt.)

A gyámhivatal felelőssége:

A gyámhivatal előtt ismert volt, hogy az anya már a terhessége alatt ütötte a saját hasát, a méhét, hogy már magzati állapotban is végezni próbált a gyermekkel. Később sorozatosan kapták a jelzéseket részben a gyermekjóléti szolgálatoktól, részben a védőnőktől az ijesztőbbnél ijesztőbb esetekről. A teljesség igénye nélkül:

- A gyermekjóléti szolgálat éppen környezettanulmányt készítő gyermekvédelmi szakembereinek a jelenlétében az anya egy kérésének a nagymama valamiért éppen nem tett eleget azonnal, mire az anya fogta a nagymama sziámi kiscicáját és minden további nélkül a falhoz vágta.
- Amikor a gyermeket etetni kellett volna, közölte, hogy ő most nincs olyan lelki állapotban, hogy gyereket etessen.
- Egy hónappal a gyilkosság előtt a védőnővel közölte, hogy ha nem hagyják békén, leönti a gyereket benzinnel és felgyújtja.

Mindezek ismeretében, de különösen az utolsó esetről a gyámhivatal köteles lett volna a Gyer. 95. § (1) bekezdése szerinti, a gyermek érdekében álló **azonnali intézkedést** (*ideiglenes hatályú elhelyezés, illetve „kiemelés”*) a szó szoros értelmében azonnal – **késedelem nélkül!** – megtenni, hiszen, ha felmerül az életveszély, akkor minden előzetes meghallgatás, további huzavona nélkül, szó szerint azonnal kell intézkedni. *(Ez konkrétan a következőt jelenti: amint megkapta a gyámhivatali ügyintéző a jelzést a védőnőtől, feláll az asztala mellől, veszi a kabátját, hívja a rendőrséget és előzetes értesítés nélkül „rajtaütnek”: berúgják az ajtót, azonnal „ártalmatlanítják” az anyát és már viszik is a gyermeket.)*

Ha ez megtörtént volna, a gyermek még ma is élne!

APÁK AZ IGAZSÁGÉRT

Az illetékes rendőrkapitányság felelőssége:

Az apa szeptember 21-én kapta meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság ideiglenes intézkedését, amely szerint az anya 1 napon belül köteles kiadni neki a gyermeket. Ennek megfelelően másnap – 22-én – elment a gyermekért, de nem nyitottak neki ajtót. Ekkor – *tehát szeptember 22-én* – járőr hívott azzal, hogy a Btk. 211. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő bűncselekmény (*kiskorú elhelyezésének megváltoztatása*) van folyamatban, ezért a rendőrség az Rtv. 33. §-a és 39. §-a szerint köteles eljárni.

A járőr be is ment, azonban az anyát nem találták otthon, így előállítani sem tudták. Feljegyzést készítettek és közölték az apával, hogy menjen be a rendőrségre feljelentést tenni.

Az apa **23-án reggel** ment be a rendőrségre – *az anya ekkor még bizonyítottan itthon volt és már bizonyítottan ismerte a bírósági végzést, miután éppen Kalmár László Györggyel chatelt messengeren, aki elmagyarázta neki, hogy mit jelent az előzetes végrehajthatóság!* -, **megtette a feljelentést**, de azt közölték vele, hogy ez nem bűncselekmény, nem hajlandók tenni semmit, kérje a bíróságtól az ideiglenes intézkedés végrehajtását, mert ez nem rendőrségi feladat. Az apa hiába dörgölte az orruk alá a Btk. 211. § (1) bekezdését, hiába követelte az azonnali elfogató parancs, illetve körözés kiadását, az volt a válasz, hogy ne oktassa ki őket, higgye el, hogy ez nem az ő asztaluk, ők bizony nem fognak tenni semmit.

Szeptember 28-án jelezte a római konzulátus a XIII. Kerületi Hivatalnak, hogy az anya Rómában egy anya szálláson kérte a befogadását a gyermekkel együtt. Amikor a gyámhivatal ezt az apával közölte, az apa ismét bement a rendőrségre – *szeptember 29-én* -, és *másodszor is* feljelentést tett, de még ekkor is azt a választ kapta, hogy menjen szépen haza, ne zaklassa őket. Ezután már a gyámhivatali ügyintéző állt a sarkára és ő maga hívta fel a rendőrséget, hogy fejezzék be a szórakozást, nagy a baj. Erre telefonon visszahívta a rendőrség az apát, hogy „erősítse meg” a feljelentését.

Csak ezután adták ki a rendőrségi hírportálokon hangoztatott, állítólag nem csak hazai, de egyben nemzetközi körözést.

Ugyanakkor ténykérdés, hogy az anyát egy nappal később – *szeptember 30-án* – igazoltatta az olasz közlekedésrendészet egyik járőre, és minden további nélkül tovább engedték, mert **a rendszerben a neve nem szerepelt a keresett, körözött, elfogató parancs hatálya alatt álló személyek között.** (*Ez viszont még azt is kérdéssé teszi, hogy valóban kiadták-e itthon 29-én a nemzetközi körözést?!*)

Annyi viszont bizonyos, hogy ami a rendőrségi hírportálon olvasható, az nem felel meg a valóságnak: azt állítják, hogy az apa csak 29-én jelezte a bűncselekményt, akkor tette a feljelentést és így azt a hamis látszatot próbálják kelteni, hogy ők azonnal – *még aznap* – kiadták a körözést.

APÁK AZ IGAZSÁGÉRT

A valóságban azonban az apa egy héttel korábban már kihívta a járőrt a Btk. 211. § (1) bekezdésére hivatkozva, és 6 nappal korábban személyesen bement feljelentést tenni, de félrevezették, elhessegették, hogy ne kelljen foglalkozniuk az ügyével.

Amennyiben az illetékes rendőrkapitányság a munkaköri kötelezettségeinek eleget tesz és a jogszabályoknak megfelelően azonnal – **szeptember 23-án!** – kiadja a körözést, akkor az akkor még itthon tartózkodó anya már nem juthatott volna át az olasz határon. Ha odáig esetleg el is jutott volna, ott biztosan lekapcsolták volna.

A gyermek pedig még ma is élne!

Egyesületünk fontosnak tartja kiemelni: **Cegléden**, illetve onnan áttéve most már **Nagykőrösön**, továbbá **Martonvásáron** is van konkrétan két hasonló ügyünk: az előbbiben két kisgyermek, az utóbbiban egy már serdülő kislány él e pillanatban életveszélyes körülmények között. *(Ugyan egyik esetben sem kell attól tartani, hogy az anyák szándékosan kioltanák az életüket, azonban reális a veszélye annak, hogy kvázi akaratlanul – epileptikus-neurotikus dührohamaik valamelyikénél – halálos kimenetelű lesz az őrzöngésük.)*

Egy halott gyermeket már nem lehet visszahozni az élők közé, azonban a tragédiája talán megmentheti nem egy hasonló veszélyben lévő gyermek életét: a dráma sokkoló ereje talán felébresztheti a ceglédi, nagykőrösi, martonvásári, stb. tétlen gyámügyi ügyintézőket a Csipkerózsika-álmukból és még időben cselekvésre sarkallhatja őket.

Másrészt talán a jogalkotó figyelmét is felhívhatja az egész rendszer működésképtelen voltára, a rendszer-abúzus egyre nyilvánvalóbb jeleire, a jogalkotás súlyos problémáira.

E körben pedig észre kell vennie végre azt is, hogy a családjog a jognak egy különleges, komplex, számos más területet integráló területe, amelyben súlyos hiba a „jogász-fetiszizmus”, azaz a problémák megoldásának kizárólagosan jogászokra testálása. Valaha a családjogi bírót PEDAGÓGUS ülnökök segítették, ami igen hasznos volt, hiszen a bírónak a családjogban lényegében pedagógiai kérdésekről kell döntenie, a pedagógia viszont a pedagógus tudománya. (Mára a pedagógus ülnökök eltűntek, a bíró ma legfeljebb a pszichológusi szakvéleményekre hagyatkozhat, miközben a pszichológia nem a nevelélmélet tudománya, egyébként pedig egy sor tragédia után ez a tragédia is mutatja, hogy mennyi a tényleges értéke ezeknek szakvéleményeknek, hogy mekkora hibaszázalékkal lehetséges bármit megállapítani középpontosan tükrözött tintapacákból...)

Éppen az egyesületünk bizonyította be a korábbi polgári perrendtartás alapján végzett képviseleti tevékenységének páratlannak mondható eredményességével, hogy a családjog olyan terület, amelyben elengedhetetlen a magas szintű pedagógiai tapasztalat, az egzakt tudományokon csiszolt éleslátás és hasonlóan éles logika, ezek nélkül a jogi ismeretek fabatkát sem érnek. Egyesületünk peres képviseleti sikerei éppen

APÁK AZ IGAZSÁGÉRT

azzal magyarázhatók, hogy tagjaink között megtalálhatjuk a legkülönfélébb tudományok magas szintű ismerőit, a peres képviselőket ellátó vezetőségi tagjainkat pedig igyekeztünk úgy megválogatni, hogy mindezen komplex ismeretek birtokában lévő, pedagógiai, pszichológiai, jogi és mérnöki (rendszerelméleti) alapokkal, továbbá megfelelő élettapasztalattal is rendelkező személyek legyenek. Ezzel magyarázható, hogy egyesületünk számos olyan kiemelkedő sikert tudott felmutatni – lásd: többek között sikeres alkotmányjogi panasz jogerős bírói döntéssel szemben, precedens értékű, joggyakorlatot formáló, illetve teremtő alkotmánybírói „tanulmány” kiharcolása, jogszabályi módosítások eredményes kezdeményezése, stb. – úgy, hogy a mindezt felmutatni képes tagjaink/vezetők egyike sem jogász végzettségű.

Ma már minden szinten tudott, hogy súlyos jogalkotási hiba volt az érdekvédelmi egyesületek bírósági képviselői jogának kivétele a polgári perrendtartásból, amit – nemes egyszerűséggel kimondva – vissza kellene csinálni. Már az új Pp. tervezete során jelezte maga az OBH, hogy nem ért egyet a „civil kontrol” kivételével a polgári perrendtartásból, és nem egy bíró is jelezte – már akkor is! -, hogy nem egy civil szervezet jár el igen magas színvonalon családjogi perekben. Számos bíró – köztük törvényszéki tanácsok! – nyilatkoztak a legnagyobb elismeréssel a megoldásainkról, mindenekelőtt az egyezségek, a peren kívüli megoldások páratlan eredményességéről. Szintén súlyos jogalkotási hibának tartjuk az igazságügyi pszichológus szakértőkre vonatkozó *kompetenciarendelelet* azon anomáliáját, hogy a jogosultságuk alapját a szakterület adja – *amin* végeztek – és nem a szakterületen belül szerzett tényleges szakképesítés – *amit* végeztek – , azaz azt, hogy nem szükséges a szakértéshez az adott korosztály vizsgálatára vonatkozó módszertani ismeret: kizárólag felnőttekre szakosodott szakértő szakérthet gyermeket és fordítva. Az adott korosztályra vonatkozó módszertani ismeretek hiánya – ***mint azt a mi tragédiánk esete is bizonyítja, amelyben gyermekszakos szakértőre bízták a 44 éves nő vizsgálatát!*** – tragédiához is vezethet!

Ezen eredmények éppen annak köszönhetőek, hogy a családjogban sokszor meghatározóbbak éppen a nem jogi területek – a pedagógia, a közvetítői képességek, a meggyőző érvelés, a logika -, ezekben pedig összevethetetlenül jobban állunk a kizárólag a jogi oldalt ismerőkkel szemben. Képviselőink számos esetben tették feleslegessé magát a pereskedés, ültették le és hozták közös nevezőre a szülőket. E téren eleve komoly előnyünk, hogy bennünket nem köt többek között olyan etikai szabály – mint az ügyvédek -, hogy nem lehetünk kapcsolatban az „ellenféllel”, a mi képviselőink megismerhetik a másik oldal álláspontját és érveit is azokban az esetekben, amelyekben persze a „másik oldal” számára is hitelesek tudunk maradni. Ez viszont komoly előny, hiszen amikor lehetőségünk van mindkét oldalról látni egy-egy konfliktust, akkor lehetőségünk lesz az általunk képviselt szülővel szemben is kritikusnak lenni, észrevenni az ő hibáit is és persze építő kritikával segíteni, sokszor nevelni a mi képviseltjeinket is. Ennek pedig nem egyszer olyan ritkán látható sikere lett már, hogy akár fellebbezés nélkül képes volt elfogadni egy-egy anya az apai elhelyezést, de azzal, hogy képviselőnk, ha kell, megregulázza az apukát is, ha szükséges. (Számos olyan esetünk van, ahol évek óta már egyfajta békebíró szerepét látja el valamelyik képviselőnk a korábban lezárt pert követően a szülők között és eredményesen zárja rövidre a pereskedés kiújulásának

APÁK AZ IGAZSÁGÉRT

lehetőségét, oldja meg a békés állapot fenntartását.)

Nyilván nem tudjuk, hogy a szomorú pénteki tragédiát (is) meg tudtuk-e volna akadályozni, ha az anya esetleg már korábban bizalmat szavazott volna Kalmár László Györgynek, illetve, ha az apuka a gyámügyi és a rendőrségi vonalat az ügyvédje helyett inkább ránk bízta – mert a gyámügyben, illetve a családjogi vonzatú büntető eljárásokban a sértett oldalán jelenleg is elláthatunk képviselőket! -, és ezt sajnos már nem is fogjuk megtudni.

Azt azonban csak remélni tudjuk, hogy a jövőben minél többen bízzák inkább a mi szakértőinkre az ilyen, különleges, komplex kvalitásokat igénylő kritikus helyzeteket. Hisszük és ígérjük is, hogy nem fogunk csalódást okozni.

Ahogy hisszük, reméljük, de el is várjuk, hogy a jogalkotás is belássa hamarosan, miszerint nagy hiba volt a civil érdekvédelmi bírósági képviselői lehetőség kivétele a polgári perrendtartásból, hogy az IM által oly gyakran hangoztatott „professzionális képviselőt” egy családjogi perben alapvetően nem a jogi végzettség, hanem a professzionális egyéni kvalitások és a komoly múltra alapozott tapasztalat garantálja.

Ahogy a jogalkotó azt már belátta, hogy a professzionális képviselő követelménye feltételezi a professzionális jogászképzést is, hogy sajnos az ügyvédek számára teljesíthetetlennek bizonyultak az új polgári perrendtartás követelményei, úgy - reményeink szerint – talán azt is belátja majd, hogy ugyanakkor civil érdekképviseleti szervezetek számára akár még teljesíthetőek is lehettek (volna) ezek a követelmények, a többszöri módosítások utáni, mára már jelentősen szerényebb követelményeknek pedig egészen biztosan meg fognak tudni felelni.

2021. október 3. Budapest

Szaniszló Csaba
elnök.

